

COOLE, Jozef, socialistisch vakbondsleder en

politicus (Kortrijk 27 mei 1878 - Mazamet [Frankrijk] 11 juli 1940).

Op acht-jarige leeftijd bleef hij als wees achter en sloot zich al jong bij de socialistische partij aan. In 1922 werd hij algemeen secretaris van de Federatie van Vakbonden voor Midden- en Zuid-West-Vlaanderen. In 1921 zetelde hij voor het eerst in de Kortrijkse gemeenteraad. In 1929 werd hij senator voor het arrondissement Kortrijk-Ieper, wat hij bleef tot zijn dood (1940).

Hij was een geboren volksmenner en een meesterlijk pamflettist. Als bewust Vlaming had hij zijn aandeel in de eerste „nationale” socialistische 11-juliviering te Kortrijk (1937). Hij pleitte in de gemeenteraad voor de oprichting van een monument voor Guido Gezelle in de Leiestad. Hoewel hij door zelfstudie vloeiend Frans sprak, voerde hij in de Senaat steeds het woord in het Nederlands. Door de sociale ontvoogding als hoofddoel wilde hij de arbeider in Vlaanderen ook meer Vlaams zelfbewustzijn bijbrengen.

WERKEN: *Achter het gordijn, een studie over sociale toestanden in het Ieperse en Poperinge* (z.j.); - talrijke bijdragen in partijbladen en enige onuitgegeven gedichten (naar een verklaring van zijn zoon, de letterkundige Marcel Coole).

LITERATUUR: S.H. Scholl, *De geschiedenis van de arbeidersbeweging in West-Vlaanderen* (1953); - Fr. Germonprez, *Kortrijkse figuren* (1953, p. 118-120); FRED GERMONPREZ